

musikk

«VOLVEN» PÅ CD: Komponist Synne Skouen gir i slutten av januar ut «Call Notes», hennes debut på CD. Her er flere verk, blant annet nyinnspillinger av flere scener fra «Volven», balletten Skouen skapte sammen med Kjersti Alveberg.

SIDEBLIKK

SIGRID MOLDESTAD

Danse med døden

«MAMMA – koffor blir sånne popstjerner mer populære når de e dø?» spurde min sju år gamle son nyleg. Han har siste året vore hekta på Michael Jackson og fått med seg at superstjerna vart endå meir superstjerne etter sin død. Eg hadde ikkje så gode svar, men sa at det kanskje var fordi folk vart lei seg når dei aldri kunne oppleve han på konsert meir. At dei hylla han ekstra på grunn av det. Han slo seg til ro med svaret og konstaterte i same slengen «Mamma du e flink, men ikkje populær»...

SUKSESS post mortem. Fenomenet er velkjent. Tenk på Eva Cassidy og plata «Songbirds». Kanskje rørte stemma hennar ekstra fordi ein visste at ho aldri skulle syngje slik meir. Ho fekk heller ikkje oppleve sin eigen globale suksess. Det rørte også. Nyleg vart eg tipsa om den kanadiske felespelaren Oliver Schroer. Sidan har eg lytta. Som bakteppe for det nye året og alle dei gode intensjonane om å ville godt, skape, øve, vere betre menneske, mor, dotter, ven og alt det der, sette Oliver Schroers historie og musikk seg som eit englekys på kinnet mitt. Det skjøre livet og den sterke musikken.

KORT FORTALT var Oliver Schroer ein av Canadas beste felespelarar. 100 innspelningar både som produsent og muskar. 1000 komposisjonar. Hadde spelt med dei fleste. Reist verda rundt med den livlege felemusikken Canada er kjend for. I 2007 var han på bransjemessa «Celtic Connection» i Glasgow med plata «Camino». Men noko var gale. Han kjende seg trøyt. Dårleg form. Vel heime i Vancouver fekk han konstatert uhelbredeleg leukemi. 52 årigen starta då det som i ettertid skulle bli hans største musikkprosjekt. Dei livlege reelane og jigs vart erstatta med musikk som likna meir salmar og hymner. Han delte sjukdomen sin på blogg. Det første innlegget resulterte i 250 e-postar tilbake. Han vart eit fenomen.

DET ER LAGA dokumentarfilm om livet hans. Plata «Hymns and Hers», som han miksa ferdig frå sjukesenga, fekk kanadiske musikkprisar tre månader etter at han var død. Han regisserte sjølv sitt musikalske farvel. Konserten «My last concert on earth» samla 800 menneske. Dei vart bedne om å klappe, ikkje gråte. Om konserten sa han: «One of the best by-products of the evening was peoples connection with each other and their willingness to not shy away my dance with death.» Schroer døydde eit par veker etterpå.

Om barn for voksne

cd samtidsmusikk

Ensemble 96
Nidaros Strykekvartett
Kjetil Almenning, dirigent
«Kind»
2L

1 2 3 4 5 6

Imponerende oppsummering av samarbeidet mellom Kjetil Almenning og Oslo-koret Ensemble 96

UNDER PLANLEGGINGEN het prosjektet «Om barn for voksne». Resultatet ble «Kind» – en plate med nyere nordiske korverker basert på tekster der barn, barndom og det barnlige er det gjennomgående temaet. En interessant plate som samtidig er en fin dokumentasjon og oppsummering av samarbeidet mellom Bergens domkantor Kjetil Almenning og Oslo-koret Ensemble 96 som han ledet fra 2007 til våren 2010.

DET ER IKKE BARE tekstlig, men også musikalsk sammenheng på platen. For selv om det er snakk om nyere musikk, er det en viss tilbakeskuende stemning i de fleste av verkene. Som for eksempel hos Frank Havrøy som skaper en nesten nostalgisk syntese av norsk folketone i sine seks korte, velklingende arrangementer av norske bånduller og vugge-

sanger. Eller hos finske Jaakko Mäntyjärvis som plasserer seg nokså demonstrativt i løypen etter Richard Strauss og Gustav Mahler med musikk til et dikt av den erkeromantiske, østerrikske poeten Nikolaus Lenau. Også norske Marcus Paus setter gamle grep og former i spill med «The Stolen Child» for kor og strykekvartett til tekst av W.B. Yeats, men i hans tilfelle er det den tidlige ekspresjonismen som er hovedinspirasjonen.

PLATENS TYNGSTE verk er danske Per Nørgårds «Wie ein Kind» – tre satser som så å si setter konflikten mellom før og nå på spissen ved å oppbygge og simulere den tradisjonelle tonalitets harmoni og orden for så i neste øyeblikk å oppløse den i voldsomme, ekspressive følelsesutbrudd. Verket som

STERK PLATE: Bergens domkantor Kjetil Almenning og koret Ensemble 96 har skapt en

er inspirert av den schizofrene, sveitsiske kunstneren Adolf Wölfli, er skrevet omkring 1980 og markerte i sin tid Nørgårds

oppbrudd fra de store, harmoniserende ordenssystemer mot en mer ustabil og uforutsigelig komposisjonspraksis.

Overbeviser med viser

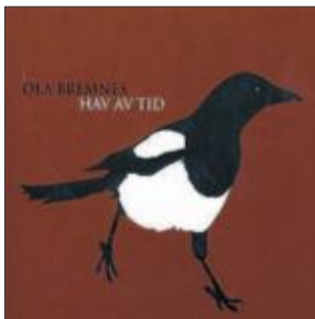
cd viser

Ola Bremnes
«Hav av tid»
Spell musikk

1 2 3 4 5 6

Skjemt og alvor og blå stemninger fra Kvæfjord

I 2006 la Ola Bremnes seg til på Norsktoppen med den heller enerverende oppstemte «Mi Pia», og der ble han liggende i legendariske 95. uker. På «Hav av tid», som poetisk nok er blitt til i skrivestuen hans i Kvæfjord, ytterst mot Nordishavet, er stemningene langt blåere. Sammen med produsent Gjermund Silset og et rikt knippe flotte musikere (bl.a. Geir Sundstøl, Kristin Skare, David Wallumrød, Atle Nymo), har Bremnes lagt varme omslag og deilige arrangementer,

tidvis med ekko av Odd Børretzen og Tom Waits, rundt historiene sine. For Ola Bremnes er en troverdig historieforteller, der særlig «Rødburde seil» og «Ho Marit» er overbevisende formidlet. På sanger som «Ordan» og «Hjerterom» viser han seg dessuten frem som en underfundig tekstforfatter og et oppkomme av strofer som har en ettersmak det er godt – og noen ganger litt sårt – å smatte på.

HANNE FARESTVEDT

Om kjærlighet

cd klassisk

Elisabeth Holmertz og Fredrik Bock
«Love Songs Re-Spelled»
Lawo

1 2 3 4 5 6

Tolker kvinnelig komponist fra 1600-tallets Venezia

Hun levde i 1600-tallets Venezia, hun var illegitim datter av en dikter, hun sang og komponerte, hun var ugift, hun hadde fire barn. De offisielle papirene forteller ikke mye mer enn dette om Barbara Strozzi. Men musikken hennes har i alle fall overlevd. Mellom 1644 og 1664 utga hun åtte samlinger vokalmusikk – madrigaler, motetter, arier, ariettaer og kantater. De fleste handler om kjærlighet. På «Love Songs Re-Spelled» synger den svenske sopranen Elisabeth Holmertz et utvalg av dem. Tolkningen hennes er

dramatisk med sterke, ekspressive effekter som passer fint til Strozzi's vittige, ironiske og av og til melankolske sanger. Fredrik Bock akkompagnerer improviserende på barokkgitar og theorbe, og spiller i tillegg solostykker av andre komponister fra perioden. På platen er det også et par nyskrevne sanger av Susanna K. Wallumrød, Benedicte Torget og Ane Brun. Men det er Strozzi's frie, levende musikk som bærer platen.

PETER LARSEN